

L'obtenció de fusta a la zona de Banyoles durant el neolític

11/2014 - Art i Història. Dues investigadores de la UAB han estudiat les restes de fusta carbonitzada recuperades al jaciment de la Draga (Banyoles), ocupat durant el període 5300-5000 a.C., per conèixer l'aprofitament dels recursos de l'entorn de les primeres comunitats agrícoles del NE peninsular. Els resultats han permès determinar l'existència d'un bosc de ribera als voltants de l'estany de Banyoles i d'un bosc caducifoli a la resta del territori. L'estratègia de gestió dels recursos llenyosos venia determinada per l'accessibilitat i l'abundància de les espècies, així com per les propietats de les fustes.

El jaciment de la Draga es troba a la riba oriental del llac de Banyoles (Girona, nord-est d'Espanya), a 172 m sobre el nivell del mar i té actualment uns 8 km de circumferència. Una part del jaciment està sota les aigües d'aquest llac càrstic, i una altra part es troba a terra, parcialment inclosa a la capa freàtica. Això ha propiciat una excel·lent conservació de la matèria orgànica, sent fins a la data l'únic jaciment d'aquestes característiques a la península Ibèrica. El jaciment de la Draga té una superfície conservada d'uns 8.000 metres quadrats dels quals s'han excavat 784 m². Correspon a un assentament a l'aire lliure, ocupat durant el període 5300-5000 a.C. per una de les primeres comunitats de camperols documentades en aquest territori. S'han documentat dues fases d'ocupació, la més antiga es caracteritza per les seves construccions en fusta, mentre que la més recent incorpora el travertí com a material constructiu.

El treball *Firewood and forest exploitation at the ancient Neolithic site of La Draga* té per objectiu avaluar com aprofitaven els recursos de l'entorn les primeres comunitats agrícoles del NE peninsular. A partir de l'estudi d'una mostra dels milers de restes de fusta carbonitzada recuperats al jaciment s'ha pogut caracteritzar el paisatge vegetal en què es va obtenir el combustible.

L'estudi ha permès determinar que als voltants de l'estany de Banyoles fa 7.300 anys s'estenia un bosc de ribera on creixien llorers, salzes, pollancre, llambresques, oms i verns; mentre que el bosc caducifoli, dominat pel roure, ocuparia la resta del territori. Factors com l'accessibilitat dels recursos, l'abundància a l'entorn i les propietats de les fustes van ser criteris importants en el disseny de l'estratègia de gestió dels recursos llenyosos. Tot i que s'ha pogut determinar que es van recol·lectar i consumir un mínim de 18 espècies llenyoses de les comunitats riberenques i els boscos caducifolis, tres d'elles van ser especialment aprofitades: el roure (*Quercus* sp. caducifoli), el llorer (*Laurus nobilis*) i el boix (*Buxus sempervirens*). El boix es documenta principalment en la segona fase d'ocupació, fet que podria estar relacionat amb una major presència d'aquesta espècie, possiblement com a resultat de l'antropització de l'entorn.

Laura Caruso Fermé
Raquel Piqué i Huerta

Departament de Prehistòria

Caruso Ferme, Laura; Piqué i Huerta, Raquel. [Landscape and forest exploitation at the ancient Neolithic site of La Draga \(Banyoles, Spain\)](#). The Holocene. 2014. doi: 10.1177/0959683613517400.